

טבח כשר

הוואתיקן רוגש לאחרונה כפי שלא רגש מאז כתב הוכחה את הכפיר שלו. הסיבה: סרט חדש בשם טבח ברומא, המבוסס על מוות ברומא, סיפורו של רוברט כץ - יהודי כמובן.

ספר זה מעלה פרשה אמיתית שקרתה בחודש מארס 1944. כאשר המיפקדה הייגרמנית ברומא הוציאה להורג 335 בני-ערובה, כעונש על כך שמישמר נאצי נלכד והושמד באחת מסימטאות העיר עליידי פרטיזאנים איטלקיים.

מה שמרגיז ביותר את הוואתיקן הוא תפקידו בפרשה של כומר, שנלחם על-מנת לשכנע את האפיפיור פיוס ה-12 להתערב למען בני-הערובה ולמנוע את הטבח האכזרי. זרי האפיפיור, אשר לפי כל הסימנים ידע על כל הפרשה, העדיף, כמו במחזה של הוכחה, להישאר אין הצד. מובן שסיפור הערובה, כיום, אינו תורם במיוחד לתדמיתה של הכנסייה. מכאן הועלו סידרת

מאסטריוני

בדס קר מול לב קר

תביעות נגד הסופר ונגד במאי הסרט, ג'ורג' פאן קוסמאטוס, במאי יונייטד שזה לו סירטו העלילתי המלא הראשון.

קארלו פונטי, מפיץ הסרט, ריכז בו כמה מן הכישרונות היקרים ביותר של עולם הקולנוע. ריצ'ארד ברטון מגלם את הקולנוע הנאצי שפקד על הריגת בני-הערובה. ומארצ'לו מאסטריוני הוא הי כומר המנסה להציל את חייהם.

תדרין

תל-אביב

*** צ'ארלי וארי (ארצות-הברית, אלנבי): סעולתו בעל קצב מסחרר והצהר קות מטורפות. וולטר מתאו מלהיב בעי צוב שודד בנקים קטן המסתבך עם הכוחות הגדולים של המשטרה והמאפייה גם יחד.

*** איזו מין עוזרת (איטליה, פאר): סאטירה חברתית שבמרכזה עוזרת בית המשתלשלת על אלמן סיציליאני ושלוש שת בניו. כדי להפוך לגברת הבית היא נאלצת לרקוד לסי חלילו של הבן האמצעי, במשחקים סאדומזוכיסטיים הקורעים בלא רחם את מסיכות הצניעות המזוייפת של הבורגנות החסודה.

* שלום תפילת הדרך (ישראל סטודיו): ניסיונו של במאי ישראלי צעיר, יקי יושע, לבדוק מה לא בסדר אצל היישראלי הלא-מרובה. הבעיות הריסות וי עומדות ברומן של עולם, אך הנסיון החדור לתוכן אינו מעמיק.

*** נשיא עיר הכוונת (ארצות-הברית, אורדן): מותחן מעולה על פרשת התנקשות דימונית בנישיא דהיגול, לפי רבת-המכר יום התן.

ירושלים

*** מ. א. ש. (ארצות-הברית, ירושלים): מצחיקון מפחיד על בית-חולים שדה במלחמת קוריאה. המתאר את הרופאים קצבים בעלי חוש הומור שטני. הסרט כה משעשע עד שהוא הופך לחיגגת בשרים, במקום לגינוי חריף של המלחמה, כפי שהייתם להיות.

חיפה

*** סאטיריקון (איטליה, בית-דושילד): תיאור מדהים בחיזיונותיו של רומי המתנוונת, כאזהרה להתמוטטות היימוסרית של העולם המודרני. פליני במלוא

נוחאות

וחלונות

הפירחחים העלזים (לימור, תל-אביב, ארצות-הברית) - האני שים הקטנים מנסים להתמודד עם העולם הגדול והחברה המסודרת, אינם יכולים להם, ובסופו של דבר מוצאים מיפלט לעצמם בעולם האגדות. זהו נושא סירטם החדש של הצמד דונאלד סאתרלנד ו-ג'יין פונדה, הנושא את גושפנקאת המחאה ששניהם דוב-רים בשמה.

הסיפור: ג'סי ואלדיני, אחיו של פרקליט מחוז, הוא פושע לא-יוצלה, שכל מעייניו בחיים להרוס מכוניות ישרות, לחיות ללא כבלים ולהגיע למקום בו אין בתי-סוהר. שותפים לחלומותיו גם אחיו הצעיר, חבר מזור שהוא ספק מטורף וספק מאחז-עניינים גאוני, מכונאי שמצטיין במלאכת הכייסות, וצעירים רבים אחרים המוכנים להושיט לארבעה אלה עזרה במלאכתם.

איתם משחק גם התסריטאי דויד וארד, הפוסח על הסעיפים לאורך כל הסרט, ובמקום להגיש כרוז אנטי-מימסדית, כפי שנרמז מן התיאור הסרקאסטי של נציגי החוק, הוא מתעסק בעיקר בהמצאות קומיות, הבאות בתדירות גבוהה ומשעשעות בהחלט, אבל לעלילה תורמות אך מעט.

כך, גם אם לא זוכרים מה בעצם פשר המעשייה כולה, והשליחות הסוציאלית לא משכנעת, עדיין תחייבו עוד זמן רב לזכר תצוגת כייסות וירטואוזיות, כוסית משקה

סאתרלנד ופונדה: נשר זולל זכוכית

קפוא המרוקן לתוך תחתוניו של איש חוק תאוותן, או מישרד המתפרק בשיטתיות תוך כדי שיחת רעים, כביכול, בין שני אחים. ומכל השחקנים, אי-אפשר יהיה לשכוח את פיטר ('ג'וי'), בוייל, בדמות 'נשר' המטורף, הזולל זכוכית, מטפס על קירות חלקים, ומחקה להפליא את מארלון בראנדו.

לו

העקשו

שובר הלבבות (צפון, תל-אביב, ארצות-הברית) - לו קאנטרו, צעיר יהודי בינוני, פוגש נערה יהודיה בינונית, ונישא לה בטכס יהודי בינוני. הם יוצאים לירח-דבש בפלורידה.

זה לא מקורי ביותר, ותוך כדי הנסיעה לשם, יורדת הכלה על בעלה בכל כובד מוסד הנישואים הבינוניים. פרק שני: הכלה הטרייה מתבשלת יותר מדי בשמש, ויוצאת מן המערכה, מרוחה במישחות, רתוקה למיטה ב-מלון, מתבוננת בטלוויזיה. נכנסת לבמה אלילה ארית בלונית, הזוהר בהתגלמותו, יפה, עשירה, מתחכמת. החתן הבינוני נדהם מן ההופעה השמיימית, זונח את כלתו הבינונית ודוהר אחרי החלום.

הסיפור של ניל סיימון יכול להיות פארודיה על מירוף העושר הבלתי-יפוסק של האמריקני הממוצע. אולם, כדרכו, סיימון ממשיך ומאמין שבדיחה טובה ראוי לספרה יותר מפעם. לכן חוזרות חוכמות על עצמן שלא לצורך, מתוך אמונה שהקהל אינו מסוגל לקלוט בדיחה בפעם הראשונה.

איליון מאי (שותפתו-לשעבר למערכונים של מייק ניי קולט) מוציאה מבתה, ג'ני ברלין, הופעה מבריקה בדמות הכלה היהודית הדורשת עידוד מתמיד במיטה, והחופכת רומנטיקה לטיגרה מעצבנת. מולה, סיביל שאפרד (הבלוני דית מהצגת הקולנוע האחרונה) מגלמת להפליא את הי

שפרד, גרודין ואלברט: מירוף אחרי החלום

חלום האמריקני הנשי ובהיר-השעיר, והופכת משחקי אהבה לפולחן מיסטי, והתעללות במיטה להצצה באולימפוס. צ'רלס גרודין ואדי אלברט, החתן הנצחי ואבי האלי-לה, משלימים צוות שחקנים מעולה, שהוא חיוני בסרט המצטיין בדיאלוגים יותר מאשר בתמונות.

נון הכפור

אל הפחת

המירוף החשאי (הוד, תל-אביב, צרפת) - סרט ריגול מתוחכם למדי: מדען צרפתי שנחטף על-ידי הרוסים לפני 16 שנים, נחטף שוב על-ידי הבריטים, הרוצים להציל מפיו את שמות הבוגדים שמסרו מידי לצד שכנגד. המדען מסרב לדבר, משום שהוא יודע מה מצפה לו מידי חוליות הרצח הרוסיות. מאידך, מבטיחים לו הבריטים, כי אם ישתוק, יפול לידי מרצ-הים אנגליים, לשם שינוי. בלית ברירה, מוביל המדען, שנלכד בנה כפול, את הבריטים אל מטרתם. הסרט כולו מתאר את המירוף חסר הרחמים של הביון הסובייטי אחריו.

קיים חשד סביר שמאחורי התסריט צריכות להסתתר כוונות נשגבות, חלקן אף בא לידי ביטוי על המסך. כמו למשל אפסיותו של האדם הקטן, הנשחק בין מנגנונים עצומים, חסרי מצפון ורחמים, בשני צידי מסך הברזל. או כמו הדרמה של אדם המוצא עצמו ללא עבר וללא עתיד. ועוד כהנה נושאים, שזכו כבר לטיפול נמרץ ומע-מיק יותר לפני זמן רב.

ואף על פי כן - זה סרט מרתק. הבמאי קלוד פינטו אינו מניח לעלילה לשקוט על שמריה אף לרגע. כל סצינה מביאה עימה תקיפת פעלתנית חדשה, המובילה בדהרה לזו שאחריה.

ונטורה: ללא עבר, ללא עתיד

למזלו של פינטו, לינו ונטורה, המגלם את התפקיד הראשי, הוא שחקן משובח ואמין מאין כמוהו. מספיק לראות אותו נהנה מכוסית יין צרפתי, אחרי 16 שנות גלות, או מחייך אל אשתו, אותה לא ראה כל השנים הללו - כדי להיווכח בכישרונותיו. למראהו, הופכים אפילו דברים לא מתקבלים על הדעת לאפשריים.